

Dinsdag

Bestemming onbekend

Lezen: Genesis 12:1-4

Het zal je maar gezegd worden: 'Ga verhuizen, nu! Ga je land uit, ga het gebied waar je woont uit! Verlaat je familie en vertrek!' Daar moet je toch wel even over nadenken. In je hoofd komen de 'ja maars' al bovendien: 'Ja maar, hoe moet dat dan met m'n vrienden, met m'n gezellige kamer, met m'n baan, met... Waar moet ik dan heen?' Wat een onzekerheid!

Abram krijgt dit bevel echt te horen. Zomaar, onverwachts. Drie keer lees je 'Ga uit'. Uit je land, uit je familie, uit je vaders huis. Maar het blijft niet bij het bevel. Er klinkt ook drie keer 'Ik zal'. 'Ik zal wijzen, Ik zal u tot een groot volk maken, Ik zal zegenen.' Als God dat zegt, dan hoef je niet meer in paniek te raken. Want als de Heere een weg wijst, dan is die weg ook begaanbaar! Wat een rust: Hij wijst de richting. Hoe de weg ook zal gaan, als het met de Heere is, dan is het de goede weg! Als je gaat met Hem, wandelend in Zijn voetspoor, op het pad dat Hij jou wijst, dan ga je de juiste kant op. Is dat de makkelijkste weg? Nee, maar wel de beste!

Om over na te denken:

Als God in je leven komt, blijft dat niet hetzelfde.

Woensdag

Kracht voor onderweg

Lezen: Genesis 12:5-9

Als de Heere in je leven komt met kracht, is er geen keuze meer over. Abram gaat. Zijn familie en zijn goederen neemt hij mee. Hij kan hen nu toch niet achterlaten in Ur, bij de vele tempels voor de goden? Hij is bewogen om hun ziel.

Abram weet niet waar hij heen moet of hoe lang het zal duren. Het is een oefening in lijdzaamheid. Leven bij de dag, onder de leiding van de Heere. Hij trekt van stad naar stad en van land naar land. Hij komt in mooie gebieden, maar het is steeds niet het land dat de Heere aanwijst. Dan verschijnt de Heere (vers 7). God bevestigt de roeping, als een goedkeuring, als een bemoediging op de weg die Abram gaat. De belofte wordt vernieuwd en versterkt.

Als jij de weg van de Heere gaat, komt er altijd wel wat op je af. Maar de Heere verschijnt, bemoedigt en onderwijst je ook steeds weer. Zo leer je God beter kennen. Er is altijd meer bij Hem en meer te kennen van Hem. Zelfs het kleinste geloof heeft deel aan Jezus Christus als de volkomen Zaligmaker. Maar er is wel verschil in het kennen van Hem.

De reis van Abram is bij wijze van spreken te volgen door de altaars die hij bouwt. Steeds brengt hij een offer. Om gemeenschap te hebben met de Heere, om te danken voor nieuwe kracht, om de Naam van de Heere aan te roepen en Zijn aangezicht te zoeken. Want dáár vindt de ziel rust.

Welke plaats neemt de Heere in in jouw leven?

Donderdag

Je blik omhoog

Lezen: Genesis 15:1-6

Abram is inmiddels ver in de tachtig, maar nog steeds is er geen zoon geboren. De Heere heeft het toch beloofd? Maar voordat Abram zijn klacht kan uiten, komt de Heere al. 'Vreest niet!' God weet wat er in je hart leeft, al voordat je tot Hem roept. Hij troost met Zichzelf. 'Vreest niet, want Ik ben u een Schild en een loon.' Niet 'Ik geef', maar 'Ik bén'. Hoe meer je beseft wie God is, hoe meer je je aan Hem overgeeft, hoe meer je ook ziet wie Hij is en wat Hij geeft.

Maar het woord van de Heere is blijkbaar niet genoeg om de vrees bij Abram weg te nemen. De Heere leidt Abram naar buiten. Wil Abram God narekenen? 'Kijk eens naar de sterren!' De sterren laten zien hoe nietig je bent. Ze spreken van Gods alwetendheid en trouw en regering. De Heere wijst op de sterren als teken bij Zijn woorden. Het versterkt Zijn woorden als een zegel. Net als bij een sacrament. Abram gelooft de Heere, terwijl er nog niets van de vervulling te zien is. De Heere rekent het hem tot gerechtigheid. Dit is evangelie! God rekent toe wat Abram niet heeft: gerechtigheid. Toerekenen is niet op grond van je eigen inspanningen. Want niets van ons kan voor God bestaan.

Welke vragen heb jij over jouw leven? Kijk eens omhoog. Daar laat de Heere zien: zo onbegrijpelijk groot als het heelal is, zo ben Ik ook niet na te rekenen. Maar laat Mij leiden. Het geloof klampt zich vast aan Gods onfeilbaar Woord. Hoe kom ik aan geloof? Efeze 2: Uit genade zijt gij zalig geworden. Geloof wordt toegerekend. Ik heb niets, maar in God is alles. Hij schenkt het, uit genade, om Jezus' wil. Wat een wonder.

Om over na te denken:

Als achterom kijken je pijn doet en als vooruit kijken je bang maakt, kijk dan omhoog. Het geloof omvat een rijke Heere Jezus die alles heeft.

Vrijdag

Alternatieve route

Lezen: Genesis 16:1-6

Het geduld is op bij Sarai. Zij en Abram wachten nu al zo lang op het beloofde kind. Straks is het voor altijd te laat. Sarai geeft haar man het advies om haar dienstmeisje Hagar als tweede vrouw te nemen. Het kindje dat dan geboren wordt, zal gezien worden als het kind van Sarai.

Je zou verwachten dat Abram zegt: 'Maar Sarai, de Heere heeft *ons* een kind beloofd. Hij is te vertrouwen op Zijn woord!' Maar nee, niets daarvan is waar. Ook bij de vader van alle gelovigen slaat de twijfel toe. Misschien heeft Sarai wel gelijk, het duurt nu toch wel heel erg lang! Er zit niets anders op dan de Heere God een handje te helpen. Zo wordt Hagar Abrams tweede vrouw.

De Bijbel is een eerlijk Boek. Abram wordt niet fraaier afgeschilderd dan hij is. Ook als hij de fout in gaat, wordt dat openlijk vermeld!

Heb jij ook wel eens de neiging om meer naar mensen te luisteren dan naar de Heere? Dat is niet de weg die de Heere wil dat je gaat. Loop de Heere niet voor de voeten, zoals Sarai hier doet. Op beslissende momenten in je leven, is het het beste om naar de Heere te gaan. Hij weet wat goed voor je is en belooft: 'Ik zal raad geven, Mijn oog zal op u zijn' (Psalm 32:8b).

Om over na te denken:

Veel mensen willen God alleen als adviseur dienen. En jij?

Zaterdag

Samen wandelen

Lezen: Genesis 17:1-8

"t Verbond met Abraham, Zijn vrind, bevestigt Hij van kind tot kind' (Psalm 105:5 ber.). Hoe vaak heb jij dit vers meegezongen na een doopdienst? Het is vast ook gezongen toen jij gedoopt werd. De God van Abraham is Dezelfde tot op de dag van vandaag! De Heere maakte een verbond met Abraham 'om u te zijn tot een God en uw zaad na u' (vers 7).

De Heere maakt aan Abraham bekend Wie Hij is: 'Ik ben God, de Almachtige!' Onvoorstelbaar: almachtig! Niets is onmogelijk voor Hem. Aan jouw kunnen zit een grens. Maar aan Gods kunnen niet. Deze almachtige God maakt een verbond met Abraham. Als je zo'n God hebt, hoef je nergens meer bang voor te zijn en nergens meer aan te twijfelen. Daarom zegt de Heere er ook nog iets achteraan: 'Wandel voor Mijn aangezicht en wees oprecht.'

Wandelen, wat een rust gaat daarvan uit. Niet hollen en vliegen, maar wandelen met God! En wees oprecht. Niet achterbaks, niet om de waarheid heen draaien. Maar eerlijk en betrouwbaar zijn, zonder bijbedoelingen! Vanuit onszelf gezien is dat onmogelijk, met Hem is alles mogelijk!

Om te doen:

Neem de rust en de tijd om te wandelen. En denk na over de woorden 'Wandel voor Mijn aangezicht en wees oprecht'. Hoe krijgen deze woorden invulling in jouw leven?

Waarom, Heere? Waarom gaat U met mij deze zware, bijna onbegaanbare weg? Waarom kan het niet op een andere manier? Heb jij wel eens van die momenten waarop je dat denkt? Het zijn momenten waarop God heel ver weg lijkt te zijn. Zou het kunnen dat de Heere je op de proef stelt? Hoe houd je op zulke momenten aan God vast? Ook als het voor je gevoel bijna niet meer te doen is?

Het mes zweeft boven Izak. Abrahams zoon ligt vastgebonden op het altaar. De zoon waar hij zo lang op heeft moeten wachten. De spanning is om te snijden. Wat een loodzware en onmogelijke opdracht. En dan opeens: 'Abraham, Abraham! Doe de jongen niets, want nu weet ik, dat u Godvrezende bent en u zelfs uw enige zoon Mij niet hebt onthouden.'

Zo klinken de woorden van de Engel van de Heere. Wat een opluchting. Het mes zakt. Izak wordt losgemaakt. Dan ziet Abraham een ram dat met zijn hoorns vastzit in de struiken. De profetische woorden die Abraham sprak, komen uit (vers 8): 'God zal Zelf voor een brandoffer zorgen!' Abraham merkt opnieuw: je kunt alles aan de Heere overlaten.

Abraham ontvangt vier beloften: (1) 'Ik zal u een grote zegen geven.' (2) 'Uw nakomelingen zullen zijn als de sterren aan de hemel en als het zand aan de oever van de zee.' (3) 'Uw nakomelingen zullen verlost zijn van de vijanden.' En dan de grootste zegen: (4) 'En in uw zaad zullen alle volken van de aarde gezegend worden.' Die belofte wijst op de komst van de Heere Jezus (Gal. 3:16).

Dát is waar Gods beloften uiteindelijk op uitlopen: de komst van Zijn Zoon. Alleen door Hem kunnen mensen gered worden. Wat Abraham niet hoefde te doen, niet mocht doen, doet God Zelf. Hij offert Zijn Zoon om ons te redden!

Om over na te denken:

God gehoorzamen, daar krijg je nooit spijt van!

Maandag

Je laten leiden

Lezen: Hebrëëën 11:8-16

Geloof, daar gaat het om in je leven. Misschien vraag jij je wel af: hoe kan ik geloven, hoe moet ik dan geloven? Geloven is vanuit ons mensen gezien onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk (Luk. 1:37).

Wat is geloven nu eigenlijk? Geloven is de Heere God Zijn werk laten doen. Hem gehoorzamen in alles. Geloven is een antwoord van de gelovigen zelf. Een antwoord dat zichtbaar maakt wat God Zelf gewerkt heeft. De Heere kiest mensen uit, zodat zij in Hem gaan geloven. Wat een gelovige doet, komt voort uit alles wat de Heere doet.

Het geloof gaat van God uit, wordt door Hem geleid en het zal ook door Hem afgemaakt worden. Wat een rust: de Heere Zelf neemt het initiatief. Je hoeft het niet uit elkaar te trekken: God doet wat en de mens doet wat. Alles is uit God, ook wat de mens doet als hij of zij gelooft. In Johannes 15:16 staat: 'Gij hebt mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren.'

Als Abram gelooft, dan aanvaardt hij daarmee de Heere als Leidsman van Zijn leven. De Heere is betrouwbaar. De Heere redt, regelt, beschermt, regeert en zegent. Zijn woorden zijn de basis voor Abrams leven. Geloven is: God Zijn werk laten doen, omdat Hij te vertrouwen is in Zijn wijsheid en liefde! Dat geldt zeker voor Abram. Geldt dit ook voor jou?

Om over na te denken:

Geloven is een antwoord, door het Woord en op het Woord!